

## Egyoldalú vita

**Végh Alpár Sándor: Magyar Nemzet, 2006. aug. 12., Köznapló**

„A harmincas évekig a földsugárzásról fitymálva szóltak a fizikusok, sokuk babonának vélte, pedig hajdan nagyon jól ismerték. A piramisok halottas kamráinak helyét például úgy jelölték ki, hogy a mumifikáláson túl a földsugárzás is konzerválja a fáraók holttestét, mint ahogy a középkori katedrálisok oltárai is mindig vízerek metszéspontjába kerültek.

Ennek ellenére a tudományos élet nem foglalkozott vele addig, míg Gustav Pohl báró, a német geofizikus mérései nem igazolták. A radiesztézia azóta bejegyzett szakma, s ma vannak országok, ahol építkezés előtt kötelező elvégeztetni a sugárzásvizsgálatot, mert nem mindegy, hová kerül a ház. Ez mérhető, már nem vita tárgya.”

### **Szarka László válasza, ami nem jelent meg:**

Végh Alpár Sándor szerint az ún. „radiesztézia” – báró Gustav Pohl-nak, „a német geofizikusnak” köszönhetően – a harmincas években igazolást nyert. Nos, a német tudománytörténet a jelentős geofizikusok sorában a következő P-betűseket sorolja fel: Payer, Peirce, Pekár, Peregrinus, Petermann, Picard, Poisson, Pratt. (Forrás: <http://www.geophys.tu-bs.de/geschichte/bilder/inhalt.pdf>; 2023-ban már nem található meg.)

A „Pohl” név nem szerepel a listán. Hasonlóképpen eredménytelen lenne a kutakodásunk, ha az ún. radiesztéziát keresgelnénk a tudományon belül. Gustav von Pohl és a radiesztéziát nem a tudomány, hanem az ún. paratudomány tartja számon!

(Szarka László)

**Végh Alpár Sándor, Magyar Nemzet, 2006. aug. 26.**

**<https://magyarnemzet.hu/archivum-magyarnemzet/2006/08/koznapló-92>**

Augusztus 22., kedd

Levelt írt Sopronból Szarka László geofizikus mérnök, az MTA doktora, augusztus 12-i írásom egyik állításához fűzött pár megjegyzést, melyben a radiesztéziáról, a földsugárzásról és első meghatározójáról, báró Gustav Pohlról szóltam. A német tudománytörténet, mint Szarka doktor utánanézett, nem ismeri Pohl báró nevét, a fenti két fogalom pedig kívül esik a tudományosság körén, azokat csak a hamis paratudomány tartja számon.

A szakma iránti tisztelettel olvastam a levelet, s hozzáfűznivalóm csak azért van, mert húsz éve jógázom, és ez idő alatt, hogy tökéletesítem ismereteimet, elolvastam számos idevágó könyvet. Ezekből és néhány megtörtént esetből – például Barcsay Jenőéből – adódott össze az, ami augusztus 12-én megjelent, s ha mégis vitázom Szarka doktor úrnak a tudomány „ellentmondás-mentességéről” szóló mondataival, annak oka ez a jógával töltött húsz év.

Nem fogok hát előhozakodni azzal, milyen károkat okozott a tudomány mindenhatósága a huszadik században, s hányszor kellett nyilvánosan korrigálnia saját állításait; azt sem kérem számon, hogy ennek okán miért hiányzott leveléből az a terminus technicus, hogy „a tudomány jelenlegi állása szerint”, ami egyrészt elegáns lett volna, másrészt arányos azzal, hogy minden változik, s a tudomány folytonosan meghaladja önmagát.

Ezért csupán három kérdést teszek föl Szarka doktor úr azon állítása kapcsán, hogy „földsugárzás nem létezik”. Ha valóban nincs ilyen, mi az oka, hogy Ausztria több tartományában egy családi ház építésének helyi engedélyeztetéséhez nemcsak telekkönyvi kivonatot, helyszínrajzot és építészeti terveket kell benyújtani, hanem egy igazolást is a sugárvizsgálatról, mert a készülő ház helyét annak eredményétől függően választják meg.

Második kérdés: mi lehet az oka, hogy a geopatogén jelenségek, amelyek a föld belsejében keletkeznek, és hatásai a kertek egyenlőtlenül fejlődő növényein is megfigyelhetők, a természeti népek egészségét alig befolyásolják, a civilizált embernél viszont súlyos egészségkárosodást okoznak?

Utolsó kérdés: annak idején 48 éves korában nyugdíjazták dr. Hernádi Károlyt, a Közegészségügyi Intézet igazgatóját, tán épp azután, hogy húszéves „vesszős” kutatásainak eredményét megküldte a Magyar Tudományos Akadémia. Tudja, hogy miért?

Befejezésül: egy jó nevű ószövetségi próféta és törvényhozó, Mózes ilyen vesszővel fakasztott vizet a sziklából az írárok szerint. Egy másik ismert személy, Georgius Agricola német természettudós ugyanennek a vesszőnek a használatát ismerteti 1556-ban megjelent *De re metallica* című munkájában, és nem akarom kifelejtetni a sorból Tüköry grófnőt, aki szintén vesszővel derítette fel a csízi gyógyforrásokat. Miért akkor mégis, hogy e vesszőt és az ingázást, amelyvel például Szabó Lajos atya Adonyban évtizedekig diagnosztizált és választott a betegséghez gyógynövényeket, kiátkozta és nevetségessé tette a tudomány, sőt létezésének jogosságáról még vitatkozni sem hajlandó? Miért, kedves Szarka doktor?

## **2025-ös kiegészítés**

Amikor ez a 2006-os írás előkerült, Végh Alpár Sándorral (Túrkeve, 1943. szeptember 29.[2] – Zebegény, 2024. augusztus 3.) már nem tudom elmondani, hogy abban feltétlenül igaza volt, hogy „milyen károkat okozott a tudomány mindenhatósága a huszadik században”. Mert annál nagyobbat csak a huszonegyedikben okoz. Jó lenne visszatalálni az Eötvös Loránd-i útra.

Szarka László Csaba